

vil jeg overhovedet ikke have med at gøre, og det står fast.

Men selvfølgelig vil vi regne, og det er derfor, vi kan regne ud, at det koster ingenting at udvide antallet af ansatte i den offentlige sektor, betale folk for at lave et stykke arbejde i stedet for at bruge pengene på understøttelser og dumme kurser.

Og så til fru Lissa Mathiasen: Jeg har gennemgået hele min bunke af udklip. Jeg er nemlig meget omhyggelig med at klippe ud, og jeg har læst alle de udtalelser, fru Lissa Mathiasen er kommet med det seneste år op til valget om besparelser på boligstøtten, og hver eneste gang står der: formuen og de rige pensionister. Men det, man har gjort, er, at man har skåret generelt, så en arbejdsløs enlig mor med et barn mister boligstøtte, så 225.000 af landets pensionister mister boligstøtte. Det er ikke at gå efter de rige og dem med formue. Det er at gå efter at forringe boligstøtten generelt.

Lad mig så i øvrigt sige, at op til valget sagde statsministeren: Ingen huslejestigninger, så pensionisterne kan gå en tryk fremtid i møde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Frank Aaen stillede mig et direkte spørgsmål, og det vil jeg naturligvis forsøge at svare på. Spørgsmålet gik på: Hvad er der blevet af indsatsen for de svageste 20 pct., som var et stort emne for Det Radikale Venstre i valgkampen. Og til det kan jeg blot sige, at vi har taget en lang stribe af initiativer, både nogle ting, vi har gennemført, og nogle ting, vi er i gang med: skattelettelser til de lavtlønnede, som vi bl.a. med god hjælp fra hr. Frank Aaen var med til at gennemføre, forøget indsats for skånejob, virksomhedsrettet revalidering, formidlingshuse, og så har vi sikret en efterløn, som folk stadig væk kan bruge, når de bliver 60 år.

Det Radikale Venstre har sagt år efter år: Danmark kan ikke leve med, at den almindelige tilbagetrækningsalder fra arbejdsmarkedet kryber ned under de 60 år. Vi ser meget gerne den aldersgrænse forhøjet, men vi vil ikke forhøje grænsen for mulig tilbagetrækning for efterløn, og derfor er det mere attraktivt at blive på arbejdsmarkedet efter de 60 år. Men vi har sikret efterlønnen for dem, der har brug for den, når de bliver 60 år, og det synes vi er et rigtig godt initiativ.

Og til sidst vil jeg sige, at vi også har permanentgjort den erhvervsfaglige grunduddannelse

som en virkelig god indsats over for de alleraltersvageste unge, dem, der ikke får en ungdomsuddannelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Frank Aaen var inde på stramminger og brugte sådan et begreb som, at i kriseperioden, hvor arbejdsløsheden var meget høj, var det nødvendigt at have en dagpengeperiode på 9 år, og så skulle man selvfølgelig også have en sådan, hvis ikke det skal kaldes stramminger, når man har god beskæftigelse, når der er jobåbninger. Jeg vil lige over for hr. Frank Aaen gøre opmærksom på, at i det sidste halve år er der 300.000 lønmodtagere, der har skiftet job. Så det er altså ikke sådan, at man er i den situation, at der ikke er muligheder. Derfor synes jeg, at hr. Frank Aaen også skal have det med, når man skal vurdere, hvad mulighederne var for disse ledige tidligere i forhold til nu.

Så var hr. Frank Aaen også inde omkring de unge. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at den statistik, som jeg før benyttede mig af, faktisk siger, at der er sket en 50 pct.s forbedring for de unge 16-24-årige, hvis vi tager fra december sidste år til december i år. Det er jo tal, der taler for sig selv. Der er virkelig blevet muligheder for de unge, og det var der ikke dengang. Da kunne man ikke engang give dem arbejde. Man kunne ikke engang give dem uddannelse. Man kunne kun give dem støttet arbejde ved, at det var det offentlige, der betalte for, at de fik nogle muligheder for at kunne få en tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er hr. Frank Aaens forhold til dagpengeperiodens længde og det at have arbejde, som kalder mig på talerstolen.

Før regeringen tiltrådte, var dagpengeperioden 9 år – det tror jeg hr. Frank Aaen sagde – og nu er den så blevet nedsat til 4 år.

Jeg er ret sikker på, at en hvilken som helst socialdemokrat er parat til at diskutere og tage en debat med hr. Frank Aaen om kvaliteten i det at have arbejde, livskvaliteten for et menneske i at have arbejde, kontra det at være på dagpenge. Men jeg havde egentlig den opfattelse, at vi i Socialdemokratiet og Enhedslisten faktisk var enige om, at det var et positivt ladet begreb, et positivt ladet ord at have arbejde. Jeg kan så forstå nu, at det er det ikke i hr. Frank